

under den nuværende Regjering til at nægte Fouflage og Havre til Dragonhestene; saa kunne de jo altsaa faae dobbelt Foder, naar de Herrer en Gang komme til Magten. Der er iøvrigt mange eiendommelige, jeg kan næsten sige morsomme Ting, som ere komne frem ved denne Finantslovsbehandling. Det er f. Ex. med en vis Interesse, jeg har set, hvorledes Udvalget har stillet sig til Handelsdirektoratet; det er paa samme Maade, som man i sin Tid stillede sig til den spanske Handelstraktat. Mig forekommer det nu egentlig, at vor ærede Regjering har baaret sig ganske mærkelig snedig ad ved denne Sag. Jeg har albrig før set den saa snedig og forslagen som her.

Formanden (Berg): Jeg haaber ikke, at der med dette Udtryk i det ærede Medlems Mund er tilsigtet nogen Fornærmelse mod den ærede Regjering? (Ophold). Jeg forudsætter, at der ikke er tilsigtet en Fornærmelse?

Sagd: Nei, det er beundrende. Det er ganske morsomme Historier, man oplever her i Salen. Man har jo hørt udtale overfor den nuværende Regjering, at netop det, at Regjeringen satte Pris paa at faae en Sag gennemført, maatte være et Motiv for Flertallet til ikke at gaa ind derpaa, og det er altsaa netop forslaget af Regjeringen, at den haade ved den spanske Handelstraktat og ved Handelsdirektoratet i det Mindste hos Udvalgets Flertal har vaart en Formodning om, at den ikke var meget ivrig for Sagen. Saa rettes der et voldsomt Angreb mod Regjeringen, fordi den er saa lunken, og der opfattes et helt Bjerg af Beskyldninger mod Regjeringen og af Ansvar, som Regjeringen paatager sig ved sin Lunkenhed, og da saa Bjerget er blevet saa stort, at man maatte tro, at det ikke kunde forsvinde, trækker Regjeringen ganske rolig forslaget op af Lommen og siger: Værsgo', og saa paa en Gang forsvinder Bjerget, det bliver til Damp, det Hele er en Feiltagelse, naar der skulde være nogen som helst Nødvendighed for at faae disse Forslag; Regjeringen maatte tværtimod vide, at under den nuværende Regjering har det slet ingen Hast hverken med Handelstraktaten eller med Handelsdirektoratet o. s. v. Her maa jeg rigtignok tilstaa, at jeg blev noget overrasket ved at se, hvor — jeg maa ikke bruge Udtrykket snedig, saa vil jeg sige snu, Udvalget har været. Regjeringen troede: Nu har jeg sat dem til Vægs, jeg staar lige overfor deres egne Udtalelser om, at det er en Sag af den største Vigtighed, at et saadant Direk-

torat bliver oprettet, nu maa de gaa ind derpaa. Men pludselig er al denne Nødvendighed forsvunden, nu har det slet ingen Hast dermed. Det er ganske morsomme Historier, man kan opleve i denne Sal.

Carstenen: Dengang den ærede Ordfører begyndte den nuværende Forhandling af Finantsloven, udtalte han, at det var et rent finantsielt Standpunkt, Udvalget havde stillet sig paa, naar det havde nægtet en hel Del, som var begjæret af Ministrene. Det kan ogsaa gjeerne være muligt, at det er rent finantsielle Hensyn, som har gjort sig gjældende for Udvalget, det kan jeg ikke sige Noget om, men i alt Fald kan jeg ikke se, at det altid har været Tilfældet; thi hvad kan man i Grunden forstaa med det rent finantsielle Standpunkt? Derved maa vistnok forstås, at det er økonomisk rigtigt at forlange sige Afslag gjorde, og jeg tror f. Ex. ikke, man kan sige, at det er økonomisk rigtigt, at man har stillet Vædringsforslagene under Nr. 62, hvorved der nægtes 2,000 Kr. til et Anlæg af Jufferstationer med tilhørende Lørringsanstalter, Salterier m. m. i Hærbøvre Sogn. Det er ganske vist Tilfældet, som den ærede Ordfører udtalte, at hvis man indrømmer disse Fister dette Forlangende af 2,000 Kr., saa faar man ad Aare et ligesaa stort og maaske større Forlangende fra de andre Fisterleier langs med Vestkysten af Sjælland; men er det ikke netop en Grund til, at man skulde bevilge de 2,000 Kr.? Det, man hidtil har flaget over med Hensyn til den danske Fisterbefolknings Virksomhed, er det, at man altid har sagt, at der har været for liden Foretagelsesaaend, og det har der vistnok ogsaa været, men det har dog nærmest havt sin Grund i, at Befolkningen har været temmelig ude af Stand til i økonomisk Henseende at foretage noget Storartet. Nu begynder der i Fisterbefolkningen ikke alene at være sig Uttraa og Dnske om at foretage noget Mere, men der er ogsaa begyndt at komme en lille Smule mere pekuniær Velstand blandt Befolkningen, navnlig paa Vestkysten, siden man har faaet de gode Befordringsmidler med Jernbaner og Sigt. Nu sige Beboerne: Vi ville forsøge, om Staten ikke vil hjælpe, naar vi selv ere villige til at yde Bidrag fra vor Side og saa begjære de 2,000 Kr. af Staten for at faae det sat i Gang, for at der kan blive Røgerier og Salterier o. s. v. for at forbedre Fisteriernes Tilstand. Dertil svarer nu Udvalgets Flertal, at det er ikke finantsielt rigtigt at bevilge dem, men jeg tror netop, at det er finantsielt rigtigt, selv om der ogsaa fra hvert eneste Fisterleie langs